

i Hals, under den Forudsætning, at Commu-
nen tilskyder et påsende Besløb. Det forekom-
mer mig nu her, at den lovgivende Magt gjen-
nem Finantsloven har begivet sig ind paa et
Oebet, hvor den Intet har at gjøre, nemlig
paa at administrere. Ansættelsen af en Læge
er en reen administrativ Sag. Hvis man havde
indbragt et Lovforslag, som gik ud paa det
Selvsamme, da kunde Intet siges derimod; thi
da stod det i alt Fald i Ministeriets Magt,
hvis det misbilligede Forslaget, at sige Nei,
ved ikke at indstille Sagen til Hans Majestæt
Kongens Sanction; men Sagen er en ganske
anden ved Finantsloven. Ministeriet kan ikke
her fraraade Sanctionen; denne maa absolut
komme. Det er altsaa ikke constitutionelt rig-
tigt at ville indføre en saadan Bestemmelse om
Ansættelsen af en Læge i Finantsloven. Nu
kan man vel sige: Hvad er det Hele, der er
Tale om? Det er 200 Rd.; men det er i
mine Tanker ikke 200 Rd., der er Tale om,
men et meget vigtigt, almindeligt Princip.
Jeg kan vel begribe, at man af politiske Hen-
syn kan, naar det gjælder meget store Interes-
ser, omgaaes noget frit med Principer, men
netop naar Taleren er om Ting, som ikke have
stor Betydning, som ikke ere strengt nødvendige,
da troer jeg, at man ikke skal gjøre Brud paa
Principerne, og derfor skal jeg ved 2den Be-
handling stille et Forslag til, at denne Passus
skal gaae ud. Det er meget muligt, at der er
andre Steder i Finantslovsforslaget, som ogsaa
kunde give Anledning til Bemærkninger, om
end just ikke af samme Natur. I og for sig
vilde det efter min Opfattelse være det Rig-
tigste at andrage paa Nedsættelsen af et Ud-
valg; men jeg indseer meget vel, at dette ikke
gaaer an paa en saa fremrykket Tid af Ses-
sionen; rimeligviis vilde vi da ikke blive sær-
dige med Sagens Behandling, og jeg er des-
uden overbevist om, at Thinget ikke vilde gaae
ind paa et saadant Forslag. Derimod vil jeg
tillade mig at opfordre de ærede Herrer af
Landstinget, som have sat sig nøiere ind i
Detaljen af Finantslovsforslaget, som det nu
foreligger, til at de hver fra deres Side ville
bidrage til, at der ved anden Behandling kan
stilles saadanne Forslag, som de maatte finde
nødvendige, især hvis der skulde findes andre

saadanne Punkter som det, jeg nu har tilladt
mig at omtale.

Formanden: Jeg troer dog, at jeg ikke
bør tilbageholde den Bemærkning, at der ikke
er Formanden noget Officielt bekendt om, at
denne Sessions Varighed kun er indskrænket til
12 Dage, saaledes som den ærede Landstings-
mand bemærkede.

Madvig: De saa Bemærkninger, jeg
skal tillade mig at forelægge Thinget, slutte sig
meget nøie til, hvad der nylig blev udtalt af
den ærede 3die Landstingsmand for 9de Kredts
(Bjerring); jeg skal tillade mig at udføre den
Betragtning, han begyndte paa, noget videre.
Den høitærede Formand bemærkede i dette Øie-
blik, at vi ikke officielt vide, at vor Samling
snart vil være tilende. Det er altsaa blot en
Formodning, der virker paa os, og gjør os be-
tænkelige ved at anvende den Behandlings-
maade paa nærværende Lovforslag, som vi maa-
ske ellers efter Sagens Bessaffenhed vilde finde
rigtig. Jeg troer, at den Formodning baade
er tilstede og har en vis Begrundelse. Jeg
tiltræder fuldkommen, hvad der af den fore-
gaaende ærede Taler (Bjerring) er bleven sagt
om, at der ikke blot har været tiltænkt Lands-
thinget en ganske anden Indflydelse paa Fi-
nantsloven, end Tilfældet har været i flere Aar,
men at det ogsaa ifølge vor hele Forsatning
bør være saa, at dette Thing ifølge den Stil-
ling, det indtager, og de Elementer, hvoraf det
er sammensat, bør have Indflydelse paa Fi-
nantsloven. I det jeg i denne Henseende altsaa
skal henholde mig til, hvad der allerede er
udtalt, skal jeg kun bemærke, at jeg ingenlunde
forlanger for Landstinget, at det skal gjentage
den samme udførlige og detaillerede Behand-
ling, som har fundet Sted i Folkethinget, jeg
vil gjerne gaae ind paa, at ligesom Folkethinget
er det Thing, hvor Finantsloven først kom-
mer til Behandling, skal det ogsaa være det,
der har en overveiende Deel af den egentlige
Bearbejdelse og bevilgende Indflydelse. Fi-
nantslobudkastet skal der, for at bruge et sim-
pelt Udtryk, ikke blot skrubbøves, men gennem-
gaae den hele Detailprøvelse. Men efterat
denne Prøvelse er foregaaet i Folkethinget, og fore-